

Strefa Ruchu

- 8 Uczy i bawi? Awangarda!
Krzysztof Kwiatkowski
- 11 Melo-maluchy
albo festiwalowy baby boom
Barbara Bogunia
- 13 Jak wprowadzić dziecko
w świat dźwięków
Joanna Bronisławska
- 14 Moje najlepsze zajęcia muzyczne
odbywają się... w domu
Tosia Ćwiek-Karpowicz

Szabolcs Esztényi, fot. Ksawery Zamoyski

Relacje

- 16 Wszystkie odcienie radości
Marcin Bogucki
- 17 Pianistyczne katharsis
Dariusz Marcinişzyn
- 18 Uczestnicząc w Pieśni
Bartłomiej Barwinek
- 20 Dla kogo muzyka współczesna
i inne pytania na marginesie
Ewa Szczecińska
- 21 Kolory i szarości
Jan Lech
- 22 Wanda, jakiej potrzebowaliśmy
Mateusz Borkowski
- 23 Car Borys w wersji barokowej
Leszek Bernat
- 24 Drugie nagrody dla najlepszych
Jolanta Illuque,
Tomasz Pasternak

Wydawnictwa

- 26 Życie dzięki muzyce
Witold Paprocki
- 27 Brahms: Transfuzja
Mateusz Borkowski
- 27 Czy geologia może kłamać?
Filip Lech
- 28 Czy Moniuszko był Łemkiem?
Piotr Mika
- 29 Esencja intymności
Kajetan Prochyra
- 29 Andy sentymentalne i wytrawne
Magdalena Tejchma
- 30 Opera polska: reaktywacja
Jacek Marczyński
- 31 Jak zostać wirtuozem fortepianu –
metoda Lang Langa
Agnieszka Kopińska

Rozmowa

- 32 Szabolcs Esztényi: Odyseja polsko-węgierska
pod flagą biało-czerwoną
Michał Mendyk

Swoboda Ruchu

- 40 Majsterkowicz muzyki horyzontalnej:
Yoshi Wada
Antoni Michnik
- 43 Z teki Zygmunta Mycielskiego (6):
O polskiej muzyce współczesnej (1946)
Beata Bolesławska-Lewandowska
- 45 Jakość marki Josquin
Bartłomiej Gembricki

Od redakcji

- 4 Nie takie te dźwięki straszne
Daniel Cichy
- 5 Aktualności
Felieton
- 48 Chopin. Pragnienie wieczności
Andrzej Babecki
Z Archiwum R
- 48 Repertuar dla dziecka
Katarzyna Ryzeł
Rekomendacje
- 49 Wydarzenia muzyczne
poleca redakcja
Wiktor Brégy. Historia artysty
- 50 Dylematy adepta sztuki wokalne
Opr. Małgorzata Jędruch-Włodarczyk

Od redakcji

Stopka

NIE TAKIE TE DŹWIĘKI STRASZNE

Daniel Cichy

Jesień to od lat w polskiej kulturze czas poświęcony muzyce najnowszej. Oferta programowa w tym okresie była bogata, a wielbiciele dźwięków nieoczywistych nie mogli narzekać na brak wrażeń. Pierwszym adresem od 1956 roku jest Warszawa, która we wrześniu zamienia się w światową stolicę twórczości współczesnej za sprawą festiwalu Warszawska Jesień. Tym razem tematem kultowej imprezy są „Przestrzeń i czas”, terminy tyleż pojemne, co z potencjałem zaskakujących twórczych przetworzeń. Niemal dwie dekady temu dołączył do jesiennego maratonu prezentacji dopiero co ukończonych partytur Kraków z festiwalem Sacrum Profanum, a niedawno orkiestra Aukso w Tychach wystartowała z Auksodronem. Również katowicki NOSPR udostępnia przestrzeń świeżym kompozytorskim dokonaniom w ramach pandemicznie rozproszonego w całym roku Festiwalu Prawykonań. Jeśli dodamy do tego mniejsze pod względem budżetu, ale wysmakowane estetycznie imprezy, publiczność musi dokonywać trudnych wyborów.

No właśnie – publiczność. Odbiorca festiwalu muzyki współczesnej jest dość szczególny. Badacze opisują go jako słuchacza poszukującego, otwartego, odważnego, pozbawionego estetycznych uprzedzeń, czytającego książki, oglądającego ambitne kino i nierazko zainteresowanego nową sztuką. Potem przychodzi określenie, które opisują odbiorców kultury nieco bardziej wyrafinowanej w ogóle – wykształcony, często uprawiający wolny zawód, mieszkający w większym mieście. Już na podstawie tych stereotypowo ujętych cech można wysnuć wnioski, że muzyka współczesna jest trudna, hermetyczna, wymagająca, przeznaczona dla wąskiego grona odbiorców, dla wielkomiejskiej elity.

Nic bardziej mylnego! Największą bowiem otwartość na wszelakie doznania akustyczne prezentują dzieci. Te najmłodsze, które nie mają utrwalonych schematów percepcyjnych, nie są uwięzione w tonalnej harmonii i przewidywalnych strukturach rytmicznych, nie wiedzą, co to piękna melodia, akord durowy i molowy, nie znają prawideł klasycznych form muzycznych. One muzykę po prostu chłoną, a jedynym kryterium jest często emocjonalna akceptacja słyszanych dźwięków. Dlatego, jeśli chcemy budować publiczność świadomą i ciekawą wartościowych zjawisk artystycznych, w swoich oczekiwaniach nastawioną na nowe, podążającą daleko od utartych tropów estetycznych, musimy wdrożyć w społecznej edukacji model muzycznego wychowania oparty na działaniu. Jedną ze skuteczniejszych metod zaprzyjaźniania się z muzyką jest aktywne jej tworzenie, współuczestniczenie – w komfortowej przestrzeni, pozbawionej pretensjonalnych gestów i koturnowych zachowań, koniecznie pod okiem wrażliwego przewodnika. Bo choć formy odbioru sztuki dźwięków mogą być różne, także skonwencjonalizowane, to pierwszy krok w muzycznej przygodzie warto wykonać w środowisku neutralnym, niemniej pełnym ciepła i wyrozumiałości.

Wydaje się, że tę zasadę zaczęli jakiś czas temu rozumieć organizatorzy polskich festiwalu muzyki współczesnej. To podczas Warszawskiej Jesieni, Sacrum Profanum czy Auksodrone specjalną opieką otoczeni są najmłodszy. Również – co bardzo cieszy – w działaniach filharmonii czy teatrów operowych pracownicy działów edukacyjnych dwoją się i troją w kreatywnych wysiłkach, aby dzieciom ukazywać bogactwo muzycznego świata. Najciekawsze tego typu inicjatywy – z obszaru nieformalnej, przyfestiwalowej edukacji – rekomenduje Barbara Bogunia. Krzysztof Kwiatkowski przywołuje cenne przykłady z zagranicy, które – co ciekawe – kierowane są nie tylko do najmłodszych uczestników życia kulturalnego, ale także do muzykujących amatorów w średnim wieku czy seniorów. Asi Mina (Joanna Bronisławska) z kolei daje kilka rad rodzicom, w jaki sposób wzbudzać w dzieciach pozytywne emocje związane z odbiorem muzyki współczesnej. I na koniec Strefy Ruchu wyznaczenie 13-letniej Tosi – warto przeczytać, co o dźwiękach, które dorosłym wydają się obce, myślą najmłodszy. —

Cytat numeru:

**Dziwne dźwięki
postrzegam jako coś
NORMALNEGO**

--Tosia Ćwiek-Karpowicz

ruch
muzyczny

#19 2021 rok LXV

Dwutygodnik poświęcony muzyce poważnej
i życiu muzycznemu założony w 1945 rokuRedaktor naczelny
Daniel CichyRedaktor prowadzący
Daniel CichySekretarz redakcji
Maciej Kucharski
maciej_kucharski@pwm.com.plFestiwale, koncerty
Krzysztof Stefański
krzysztof_stefanski@pwm.com.plMuzyka dawna
Karolina Kolinek-Siechowicz
karolina_kolinek-siechowicz@pwm.com.plDominika Micał
dominika_mical@pwm.com.plMuzyka współczesna, książki, płyty
Adam Suprynowicz
adam_suprynowicz@pwm.com.plMichał Mendyk
michal_mendyk@pwm.com.plTeatr muzyczny
Jacek MarczyńskiRedaktorzy seniorzy
Józef Kański, Olgierd PisarenkoSekretariat
Katarzyna Dubiel
redakcja@ruchmuzyczny.plDyrektor artystyczny
projekt graficzny
Marek Knap
marek.knap@asp.waw.plStudio graficzne
Natalia Cyrankiewicz, Andrzej Swat (prepress)Redakcja i korekta
Maria Konopka-WichrowskaInternet
Mateusz Ciupka
mateusz_ciupka@pwm.com.plWydawca
Polskie Wydawnictwo Muzyczne
al. Krasińskiego 11a, 31-111 Kraków
Oddział w Warszawie
ul. Fredry 8, 00-097 Warszawa
pwm@pwm.com.plDruk
Drukarnia Akapit sp. z o.o., Lublin
Nakład: 1200 egz.Czasopismo patronackie wydawane na zlecenie
Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i SportuRedakcja nie zwraca materiałów niezamówionych,
a w tekstach przyjętych do publikacji zastrzega sobie prawo dokonywania
skróć, poprawek stylistycznych, zmian tytułów i śródtytułów.
Za treść reklam redakcja nie odpowiada.

Redakcja czynna od godz. 10.00 do 15.00

Adres
ul. Fredry 8, 00-097 Warszawa
tel.: +48 885 860 332
email: redakcja@ruchmuzyczny.pl
www.ruchmuzyczny.pl
f ruchmuzyczny
@ ruchmuzyczny
Ruch MuzycznyKontakt telefoniczny w sprawie prenumeraty:
12 422 70 44 wew. 183 lub 885 860 336 (Jakub Stankiewicz),
mail: prenumerata@pwm.com.pl„Ruch Muzyczny” jest dostępny dla niewidomych
informacje na www.defacto.org.pl